

Vaikka kannatankin tasa-arvoa sukupuolten välillä, on mielestäni nykypäivän tasa-arvokeskustelu niin Suomessa kuin maailmallakin saanut hieman omituisia piirteitä ja osa keskustelusta uhkaa mielestäni harhaantua itse asiasta. Keskustelua tuntuu sävyttävän muunmuassa äärifeministinen mielensäpahoittaminen pikkuasioista ja keskittyminen vääriin asioihin ja asioihin kunnolla perehtymättömien mielipiteiden läpihuutaminen. Tämän ei sinänsä pitäisi yllättää. Some-ajalla valistumattomien mutua-mielipiteiden kovaääninen julkituominen värittää kaikkea maahanmuuttokeskustelusta aina rokotteistakin puhumiseen asti. Sitten itse tasa-arvokysymyksistä ja mikä siinä mielestäni mättää. On nimittäin olemassa merkityksellisiä asioita ja sitten on olemassa turhaa pelleilyä. Esimerkiksi se, saavatko eri sukupuolet samasta työstä yhtä paljon palkkaa ja se kohdellaanko sukupuolia työnhaussa potentiaalisen työnantajan suunnilta tasapuolisesti, ovat merkityksellisiä tasa-arvokysymyksiä ja niihin tulee kiinnittää huomiota. Sen sijaan se, pitäisikö suomenkielen mies-loppuiset ammattinimikkeet muuttaa sukupuolineutraaleiksi, esimerkiksi palomies sammutushenkilöksi ja niin edelleen, ei ole mielestäni kovinkaan merkityksellinen tasa-arvokysymys. Ei siitä juuri kukaan erityisemmin hyödy. Mitä nyt muutama ”edistyksellinen” mielensäpahoittaja saa tahtonsa läpi. Onhan suomenkieli kuitenkin jo siinä mielessä tasa-arvoinen, että meillä on neutraali hän-pronominin. Nyt ruotsalaisetkin ovat ottaneet käyttöön neutraalin hen-pronominin. Mikäs siinä. Ihmettelen vain miksi sukupuolen kertovat hän-pronominin olisivat joku kauhea ongelma. Ne ovat usein peräti hyödyllisiä. Joskus lukiessani suomenkielistä romaania, on käynyt niin että olen kuvitellut henkilön sukupuolen väärin ja vasta puolivälissä kirjaa erheeni korjataan. Mielikuvat menevät ihan uusiksi. Englanninkielisessä teoksessa moista väärinymmärrystä ei olisi päässyt tapahtumaan. Huomionarvoista on, että vaikka sukupuolten palkansaannissa onkin nähtävissä pieni kuilu, kaikki ei johdu itse sukupuolesta vaan valinnanvapauden vallitessa naiset yleensä suuntautuvat enemmän ihmisten kanssa työskentelyyn ja miehet enemmän teknologiapainotteisille aloille. Yhteiskunta sitten arvottaa itse näitä aloja eri tavalla. Herättää tietysti kysymyksen. Pitäisikö yhteiskunnan arvostaa enemmän sairaanhoitajien ja luokanopettajien panosta? Kyllä pitäisi, mutta tässäkin kyse on myös siitä että markkinavoimat luovat tekniikka- ja talouspainotteisille aloille enemmän arvoa. Ruotsissa on nyt toiminnassa peräti muutama sukupuolineutraali esikoulu. En nyt oikein ole ihan varma, että palveleeko tämä nyt oikein mitään järkevää tarkoitusta. Mitä tulee esimerkiksi sukupuolirooleihin, niin vaikka on olemassa luonteeltaan hyvinkin feminiinisiä poikia ja miehiä, sekä toki myös kovinkin maskuliinisia piirteitä omaavia naisia ja tyttöjä, ja jokaisen tulee antaa olla sellainen kuin on, ei sukupuolen häivyttäminen yhtälöstä ole mielestäni ratkaisu mihinkään ongelmaan. Kuitenkin, vaikka jotkut tuntuvat kuvittelevan, että sukupuoliroolit ovat tyystin sosiaaliskulttuurillinen kyhäelmä, ei asia näin kuitenkaan ole. On se osittain sitäkin, mutta kyllä on myös ihan biologisiakin tekijöitä vaikuttamassa siihen, miksi useimmat pojat leikkivät mieluummin pikkuautoilla ja lelusotilailla, kun taas useimmat tytöt vastaavasti nukeilla. Hoiva- ja metsästysvietti ovat lähtöisin biologisista syistä ja vaikuttavat osaltaan edelleen. Vaikka sukupuolistereotypioita ei pidä tietenkään korostaa, sillä muuten liian moni yksilö joutuu puristetuksi itselleen liian kapeisiin raameihin, ei niitä voi noin vain tyystin lakaista maton alle pois silmistä, sillä siitä seuraa vain hämmennystä. Kaiken kaikkiaan tasa-arvokeskustelussa pitäisi suunnata kaikki liikenevät voimavarat oikeaan osoitteeseen eli edistämään naisten ja miesten yhtäläisiä mahdollisuuksia vaikuttaa ja menestyä yhteiskunnassa, eikä tuhlaata näitä voimavaroja ”patriarkalaisen sorron jäänteiden” eliminoimiseen kielestä ja kulttuurista.